

EUTYCHIJJAŃSKI (4) *ai*

ewtychijański (3), **eutychijański** (1); ewtychijański *SkarJedn* (3); eutychijański *SkarŻyw*.

Teksty nie oznaczają é; a jasne.

sg m A ewtychijanski (1). ◇ n A ewtychijański(e) (2). ◇ pl G eutychijańskich (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Przymiotnik od „eutychijanin” (4) :

a. *Dotyczący sekty monofizytów uznającej jedną naturę Chrystusa (2) :* Ná tym S. Zborze gdy oycowie S. trudną rzecz bárzo z tájemnic wiáry náłzey/ około wyznánia nátur dwu á iedney perfony w zbáwicielu Pánie náłzym/ niemogli się wypráwić z onych trudności y chytrósci Neftoryánłkich y Eutychiánłkich/ álz im był czytány list y wyznanie wiáry Leoná Papieżá *SkarŻyw* 318.

Wyrażenie: »ewtychijański bład« (1): po czwartym Zborze Kálcedońłkim Iákob nieiáki Zánzalus názwány Syryánim / Ewthychiánłki bład/ ktory iedną naturę w Chryštuśie y zmieszánie boftwá z człowieczeńłstwem kładzie/ w Sjríey rozmnożył. *SkarJedn* 306.

b. *Dotyczący sekty monoteletów uznającej jedną wolę Chrystusa (2) :*

Wyrażenie: »ewtychijańskie kacerstwo« (2): Bo Biskupi oni/ iedni z omyłności/ drudzy z vporu j kwoli Cefarzom obrázoborskie y Ewthychiánłkie/ około iedney woley w Chryštuśie/ kácerłstwo iuż ná fzołtym Zborze potępióne pocwirdzili. *SkarJedn* 198, 169.

*Szereg: »monotelicki abo ewtychijański« (1): [cesarze carogrodzcy] nawięcey przed śiodmym zborem Monotelickie ábo Ewtychyánłkie kácerłstwo wznawiáiąc [...] rozmnażáli *SkarJedn* 169.*

Synonim: b. monotelicki.